załącznik 21

„– Wyobraża pan sobie scenariusz, w którym wysyła wojska rosyjskie do Polski? – zapytał Carlso
– Tylko w jednym przypadku, jeśli Polska zaatakuje Rosję – zaznaczył Putin
Źródło: *„Władimir Putin przekonuje w wywiadzie z Tuckerem Carlsonem, że wojna z Polską go nie interesuje*
https://wiadomosci.onet.pl/swiat/wladimir-putin-przekonuje-ze-wojna-z-polska-go-nie-interesuje/676twny 9 lutego 2024

W jaki sposób
Wołodymyr Zełenski
i przedstawiciele najwyższych władz Republiki Litewskiej
Mindaugas Sinkevičius, Robertas Kaunas, Deividas Matulionis,
wciągnęli Polskę do wojny na Ukrainie, przedstawili jako agresora

I. Chronologia zdarzeń

I. 18 października 2026 r. - atak ukraińskich dronów na Petersburg i obwód leningradzki, według rosyjskich mediów największy od początku wojny,
II. 19 października 2026 r.:
   1. premier Litwy **Mindaugas Sinkevičius**:
      1. zarzuca Polsce, że dron, który 18 października 2026 r. rozbił się na Litwie przyleciał z Polski,
      2. informuje, że dron, który 18 października 2026 r. rozbił się na Litwie przenosił materiały wybuchowe,
   2. doradca prezydenta Litwy ds. bezpieczeństwa narodowego **Deividas Matulionis** zarzuca Polsce, że dron, który 18 października 2026 r. rozbił się na Litwie przyleciał z Polski,
   3. minister obrony Litwy **Robertas Kaunas** informuje, że incydent z dronem 18 października 2026 r. był związany z ukraińskim atakiem na Petersburg,
   4. rzecznik Ministerstwa Spraw zagranicznych Ukrainy **Heorhij Tychyj** przeprasza Litwę za incydent z dronem 18 października 2026 r., wyjaśnia, że przyczyną naruszenia litewskiej przestrzeni powietrznej mogły być rosyjskie zakłócenia elektroniczne podczas ukraińskiej operacji wymierzonej w cele wojskowe w Rosji.

II. Prawo

1. Artykuł 3 Rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 3314 z 14 grudnia 1974 r.: *„Każde z poniższych działań, niezależnie od wypowiedzenia wojny, stanowi, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 2 i zgodnie z nimi, **akt agresji**: (...) f. Działanie państwa, które **udostępniło swoje terytorium** do dyspozycji innego państwa, aby mogło ono zostać użyte przez to drugie państwo do **dokonania aktu agresji przeciwko państwu trzeciemu.***
2. Artykuł 51. Karty Narodów Zjednoczonych: *„Nic w niniejszej Karcie nie może uchybiać niepozbywalnemu prawu do samoobrony indywidualnej lub zbiorowej w przypadku napaści zbrojnej na któregokolwiek członka Narodów Zjednoczonych, zanim Rada Bezpieczeństwa nie podejmie niezbędnych zarządzeń w celu utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. Środki podjęte przez członków w wykonaniu tego prawa do samoobrony będą natychmiast podane do wiadomości Radzie Bezpieczeństwa i w niczym nie mogą uszczuplać władzy i odpowiedzialności Rady Bezpieczeństwa, wynikających z niniejszej Karty, do podejmowania w każdym czasie takiej akcji, jaką ona uzna za niezbędną do utrzymania lub przywrócenia międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.”*